

De ordine

Ordenem in huīis libelli principio positiū psequē do dicto de sacramentis que pdicunt et promouent ac pfuāt hoīe in esse spūali que sunt baptismus. affir matio et eucharistie sacramentū. dicendū est de sacramentis per que si ceciderit homo faciūt ut resurget. Et ista sunt penitentia que saluat hominē a pctō. et sacramentū extreme vnci onis que sanat reliquias peccator̄. Uel q̄ in scđa particula huīis libelli agit de p̄fessionū audientia et penitētia et impo sitō. ideo tractatus de sacramento penitentie vsq; huc differe ntarne oporteat sepe iterare eadē. q̄r etiā dignius debet p̄ce dire minus dignū. sacramentū aut̄ ordinis maius est et digni us sacramento extreme vunctionis. ideo prius dicendū est de sacramento ordinis q̄ de sacramento extreme vunctionis.

Tractatus quintus p̄ se par tis desacramento ordinis. Et habet quinq; capitula.

Ovia conferre sacramen tum ordinis de iure et regulariter ad solos epis copos pertinet. q̄r vunctionē sacramēti q̄ coste ste beato Johanne de oīb edocet recipiūt. Id circa circa materiam sacramenti ordinis pauca dicam. Uz sanctos et venerabiles ep̄os sicut habeo in patres et dños ha beredesiderem in magistros. verum q̄r sacerdotib⁹ omnib⁹ tota coꝝ potestas in collatione ordinū tribuit. iō aliqua de sa cramento ordinis expedit eos scire que sub breui ppendio cō prehendam. Et hoc quo ad nūc ad quinq; possunt reduci de quibus p̄ ordinē est agendū. Pr̄io quid est ordo. scđo q̄t sunt ordines. tertio si in quolibz ordine imprimiſ character. quarto in quo actu imprimiſ character cuiuslibz ordinis. quinto que requirunt in suscipiente ordines. et hec sufficiant.

Ordinē Quid est ordo. Lap̄im. i. Ordō ab Hugone dectō victore describiſ sic. Ordō est signaculū qddā q̄ et p̄ qd̄ spūalis p̄tās seu officiū tribuiſ ordinato. Et ponit ibi p̄tās q̄ ad ordines p̄p̄e dictos. sed officiū ibi ponit quo ad ordines cōter dicos.

Tract. v. prime partis

Quot sunt ordines.

Capl'm. ii.

PNumero ordinum diversificant doctores canonistae et theologi. Doctores enim canoniste dicunt quod sunt novem, scilicet psalmistatus, ostiariatus, lectoratus, exorcista, acolitatus, subdiaconatus, diaconatus, presbiteratus, epatus. Et rō forte quod mouet doctores canonistae est, quoniam cum in quolibet ordinis tribuatur specialis potestas vel officium, sed ubi est specialis potestas vel speciale officium ibi est specialis ordo. sed in epatu tribuitur specialis potestas, et in psalmistato speciale officium, id est epatus est specialis ordo et etiam psalmistatus. Ut ergo militaris ecclesia correspōdeat triumphanti, sicut in triumphati sunt nouem ordines angelorum, ita in militati sunt, id est ordines ministrorum. Et est factus aptus et gruenter. Doctores vero theologi militi et generali ex eis tenent quod non sunt nisi septem, quod ponunt quod psalmistatus non est ordo nec etiam epatus, ut sic septiformis gratie spissitudine correspondereat septem ordines. Quicquid sit de isto latere puto quod psalmistatus non est ordo, sicut nec prior tonsura de qua magis videtur, cum psalmistatus offeratur a simplici sacerdote, prior vero tonsura ordinarie ab epo offeratur. Unde ut dicit doctores prior tonsura non est ordo sed est dispositio ad ordines. Dispositio inquit non necessitatibus sed et gruenter. De epatu autem utrum sit specialis ordo dubito, et id est studi dimitto determinationi maiorum. Thomas autem in quarto suo dicit quod ordo tripliciter dicitur. Uno modo ut est nomine officij, et sic psalmistatus est ordo. Alio modo ut est nomine dignitarum, et sic epatus est ordo. Tertio modo ut est nomine iusdictum specialis potestatis, et sic non sunt nisi vii, id est ordines tripli. Et isto modo possunt concordari iura et opiniones doctorum. Numerus autem et sufficietia istorum septem ordinum conciter dictorum, sic potest haberi. Unus ordo id est ordo quod ordinatur ad corpus Christi, puto in sacramento eucharistie continetur, et secundum quod dicitur batus Augustinus, secundum quod magis de proprio quod accedit ad hoc sacramentum eucharistie secundum hoc dicitur maior vel dignior ordo. Non est ergo aliquis ordo ordinari in sacramento eucharistie, et hoc vel ad corporis Christi secrete vel ad ipsum secrete populo dispensandum, et sic est diaconatus, cuius antiquitus erat sanguinem Christi populo dispensare.

De Ordine

Sare. **U**nus dixit. b. Laurentius beato **S**ixto. **N**unquid degenere me probasti cui commisisti dominicis sanguinis dispensationem. **V**el ordinat ad materiam de qua officiis presbitero presentandam vel prepandam. et sic est subdiaconatus. cuius est hostia et calice cum vino et aqua ad altare preparare. vel ordinat ad huiusmodi materiam ad altare apportandam. et sic est acolitus. cuius est pixide cum hostia et vreculos cum vino et aqua ad altare portare. **V**el ordinat ad diabolum effugandum ne hoies a sumptuoso huissacramenti impedian. et sic est exorcista. cuius est demones adiurare. **V**el ordinat ad dignos admittendus et indigatos excludendus. et sic est ostiari. cuius est ostium ecclesie custodire ne indigni intrerent. **V**el ordinat ad ea quae de christo in isto sacramento continente in veteri testamento dicta erant proponendus. et sic est lector. cuius est prophetias veteris testamenti in missa lege re. **E**t si habet numerum et sufficientia septem ordinum coiter dictorum. **H**oc ordinum quidam vocant maiores et non sacri. s. lector. ostiarius. exorcistatus. acolitus. Alij autem tres. s. subdiaconatus. diaconatus. et presbiteratus vocantur maiores et sacri.

An in quolibet ordine imprimitur character. **L**a. iii.
Quem finem quod dicunt fuit supra. cum ageret de sacramentis in generali character sit quedam specialis prius quam recipies sacramentum in primis characterem potest facere vel recipere aliquid quod non potest ille qui non recipit huius sacramentum vel recipies quemlibet ordinem possit facere aliquid speciale quod non potest facere ille qui caret ordine illo. sic presbiter potest facere quod non potest facere ille qui non est presbiter. et sic de aliis. et in quolibet ordine imprimitur character. **E**t si dicas quod non ordinatus potest facere que sunt ordinis. sicut non acolitus potest portare hostias et vreculos ad altare. ergo non oportet quod in quolibet ordine imprimitur character. **N**on valit quod finis quod dicitur coiter. **I**llud possumus quod de iure possumus. **N**ullus autem potest facere de iure ea que sunt ordinis nisi sit ordinatus. **N**on potest etiam quod characteres omnium ordinum presupponunt characterem baptismi. cum baptismus sit iunctio et fundamentum omnium sacramentorum. **E**t finis apostoli verbis una mentum non est supeditari non potest. **E**t ideo nullus nisi sit baptizatus potest esse capax alicuius sacramenti. extra de ipsius non baptismi.

Tracta. V. prime partis

veniens. Sed nunquid character vnius ordinis presupponit characterem alterius ordinis. i. utrum ille qui non est subdiaconus potest ordinari in diaconum. vel non diaconus in presbiterum. Dico quod de necessitate character vnius ordinis non presupponit character alterius ordinis. Unde non subdiaconus potest ordinari in diaconum. vel non diaconus in presbiterum. sed non debet. immo de rigore iuris debet deponi si ex malitia. vel ignoratio aliquae ordine permisit. sed explicet episcopi imposita episcopia. per eo quod negligenter vel ignorantiter medius ordinem pretermisit. ad ordinem permisum poterit promoueri. interum a superioris ordinis executore suspensus. quod secundum Regule ordinatus ad ordines ascendiunt est. Nam casu appetit qui ad summum loci fastigia postpositis gradibus abrupta querit ascensum. xl viii. dicitur sicut olim. extra de cle. pmo. psal. c. vnicorū. Sed nunquid character ordinis presupponit primam tonsuram vel characterem confirmationis. Iohannes Hugo dicat quod nullus nisi habeat primam tonsuram potest ordinari in sacerdotem. ar. di. xl. Sicut tamen doctores theologi tenent certe quod character ordinis non presupponit necessitate primam tonsuram. nec enim confirmationes. immo non confirmatus potest ordinari. sed non debet fieri. Dicitur est enim supra quod tonsura est dispositio ad ordinem agnientiem. non autem necessitas. Notandum autem quod secundum illatos qui ponunt quod episcopus est ordo quod character ordinis episcopalis presupponit characterem sacerdotalem quod non sacerdos nullo modo potest esse episcopus. Et istud videtur sentire illud causa. extra de excessu. plausib. ex his. Ordo enim sacerdotalis est quasi substantiale fundatum ordinis episcopalium. Et hec sufficiant.

In quo actu imprimatur character in quolibet ordine. *La. iii.*
So quod in quolibet ordine imprimitur character videtur dum est in quo actu imprimatur character in quolibet ordine. Et est sciendum quod cum in sacramento ordinis character sit res et sacramentum. oportet quod ad impressionem characteris percurrit duo. que requiruntur in omni sacramento. scilicet aliquid ceremonialis signum. quod est materia sacramenti. et aliqua verba determinata que sunt forma sacramenti. In actu ergo in quo imprimatur character in sacramento ordinis oportet quod sint ista duo. scilicet traditio alicui instrumenti deputati ad executorem illius ordinis. et platio.

De ordine

aliquotum verborum. In ordine ergo sacerdotij imprimitur character fm Tho. in traditōe calicis cū pane et vino et prolatione verborū q̄ tūc dīc ep̄s. s. accipe p̄tātē p̄scrādi. Et alij dicunt q̄ in vñctōe manū sibi imprimitur caract. Primum tñ reputo p̄v In dyacono ip̄mitur caractē i traditōe libri euangeliorum cū verbis ad hec deputatis. Subdyacono ip̄mitur caractē i traditione calicis. ensine panem et vino. p̄ qd differt a sacerdote cui tradit̄ cū pane et vino. Acolito ip̄mitur caractē ut dicunt q̄ dā i traditione cādelabri Tho. dīc i traditōe vrceoli. Et istō reputo verū. q̄ vrceol⁹ directi⁹ respicit eucharistiā q̄ can delabru. Exorciste ip̄mitur caractē i traditione libri exorcismo n̄i. Lectori i traditione libri lectōis prophetiarū. Ostiario i traditione clauis eccl. Ita tñ q̄ i q̄libet ordine dicat sil cum traditione instrī ſba ad hoc d̄putata. q̄ sine verbis nihil fieri. Credo etiā q̄ non sufficit q̄ ep̄s porrigit huiusmodi iſta imo oportet q̄ ordinādus corporaliter tangat ea. cū istō videantur sonare verba forme que profert ep̄s dum porrigit huiusmodi instrumenta unde dicit. Accipe. Et ideo aduertat circa hec diligenter quilibet ordinādus

Que requirūt i suscipiente ordines. La. v.
¶ **O**nion fm p̄hm Act⁹ actiōnōrū st̄ i patiēte p̄disposito Ideo ut ordies digne recipiātur sciendū ēad h̄ q̄ ordines rite et legiū et digne recipiantur i generali quantiū requeuntur. Primuz ē sexus d̄bitus. s. q̄ sit mascul⁹. Unde m̄l̄r non posset ordinari nec posset recipere caractere; alioq̄ ordinis clericalis. ut dicit. Amb. super ep̄istolam ad Thim. et habet. xxiiij. d. ml̄r. xxvij. q. v. mulierē r̄extra. d̄ sen. ex. d̄ mōiali b̄. Nō autē quare non posset m̄l̄r recipere caractērem alic̄ ordinis est. quia xp̄s qui fuit institutor sacramenti ordinis non promonuit aliquam mulierem ad aliquem sacrum ordinem. Licet enim beatissima virgo Maria dignior et excellentior fuerit oīb̄ apostolis. non tñlli sed istis dñs claves regni celorum p̄misserat extra d̄. pe. et re. noua. Et si forte in aliq̄ caplo inueniri aī m̄l̄r vocari dyaconissa v̄l̄ p̄sbitera intelligēdū est q̄ illa vocat dyaconissa h̄p̄ quā fundabat alioq̄ bñdictio. rōe cuī p̄seq̄ bat aliq̄ officiū sp̄uale. forte legēdo omelias in matutinis et
b̄ ij

Tract. ii. prime partis

aliquid aliud. quod non licebat alijs monialibus. Presbyte
ra aut appellabat. qz fm morem pmitiue ecclesie erat xzor p/
sbisteri. vel forte aliqua vidua de rebz ecclie cura bñs ad instar
matris familiæ vocat psbitera: et ita exponeda sùt oia capitla.
que loquut de ista materia. Secundum qd requirit est etas legi
tima. Circa qd sciendu est q licet doctores canonu faciat ml
tas erengas circa istam materiam. tñ videm oculata fide nostru
spibz pmoueri pueros et inabiles seu imberbes in presbiteros
et ad alios sacros ordines. immo videm aliquos ad dignita
tes et psonatos et etiæ ad epatuum et cardinalatum infra tps a ure
taratu ad subdiaconat sumptioez pmotors. Qd q sit ex dis
pensatione sedis apostolice que spuscto dirigit nō debet ab a
liquo reprobari. iò p nūc supsedeo. Istud tñ regulariter tenet
du est q nisi in fauore religiois fiat null debet pmoueri ad
subdiaconat ordinē nisi attigerit. xviii. annu iā inceptu. Nec
ad ordinē diaconat nisi sit in. xx. anno iā incepto. Nec ad or
dinē sacerdotij nisi attigerit. xxv. annu iā inceptu. vt habeat de
cta. et qli. or. pfi. in. c. Generale. in Clemē. Credo aut q dñi
epi si necesse fuerit possunt in his dispensare et dispensant qd
die put exigit ncitas que nō habet legē extra d. re. iur. qd nō
est licitu q in oibz istis debet attēdi. Tercium qd requirit est mo
rū honestas. Cu em portae dignitatū vel ordinū infamibz et su
spectu patere nō debeat. vt. lxxxi. di. dictu. extra. De iure iur
Relati. Sup oia reqrit in promouendo ad ordines seu ad ec
clesiasticas dignitates q sit bone fame et honestu in moribz
in vita. Cu p ditois sit. et qd mores debeat ordinand et pro
mouend ad sacros ordines hze oñdit apls in eplä. i. ad Thib
mo. iij. et ad Titu. i. ita dicēs. Opportem irrephensibile et sine
crimie esse viuus vroz vix sobrium. ornatu. prudente. pudicu
hospitale. doctorē. nō vinolentu. nō pcessore. modestu. nō li
tigiosum. nō cupidu. s. domui sue bñ ppositu. nō neophytu
Et lz ista autoritas videat intelligi de epo. tñ fm Aug. et Am
bro. extendenda est ad alios ordinados supra dist. lxxxi. apo
stolos. et di. xxiij. cognoscam. Notandum etiæ q de singulis
pditionibz posuit in autoritate pdicta mltia essent dicēda. tñ qr
reqreret magnu tractatu qsi supficialiter ptranscundo paucia

De ordine

dicam. Dicit ergo primo sine criminе. quod non est intelligē
dum de omni criminе cū nemo sine criminе viviat. Et ut dicit
Piero. Res pene p̄tra naturaz est vt aliquis sine peccato sit.
Ideo intelligendū est de pctō enormi sive vulgato t̄ notorio
Et nota q̄ ep̄st̄es in pctō mortali q̄cūq; sive occulto sive ma-
nifesto peccat mortaliter recipiēdo sacros ordines. sicut reci-
piēdo alia sacramēta. xl. di. mlti. xc. di. illud. xl. di. aī. Et iō
debz quilibz confiteri aīq; recipiat sacros ordines. Scđo di-
cit vnius vxor̄ viz. t̄ istud est intelligendū negatiō id est non
plurii. lxxij. di. p̄posuisti. qz si intelligeret affirmatiue seq̄ret
q̄ virgines t̄ qui nullā habuissent vxorē nō possent promou-
ueri quod eis absurdū. E loquī apl̄s fīm morē primitivē ec-
clesie. in qua licitū erat orcinatos habere vñā vxorē dūmō ha-
būss̄ ipam virginē. modo aut̄ nō est licitū. cū votū castitatis
sacris ordinibz sūt annexū. De bigamis at̄ quare nō pmouē-
tur. t̄ quid est bigamia. t̄ quot modis p̄trahit quo ad nūc ta-
ceo. qz excederē methas huius tractat̄. Alio aut̄ p̄ditōes sc̄z
sobrū prudentē t̄ cetere satis sunt note t̄ iō de eis nihil dicaz
Notandū aut̄ q̄ diuersis capitulis de corpe decretoz t̄ de
cretalii colligunt̄ alie p̄ditōes que nō debēt esse in ordinan-
do. viz q̄ nō sit solenniter penitēs. nō curialis nō seruus nō
ad ratiocinia obligatus. nō corpe viciatus. nō de p̄sbitero v̄l
alias illegitime natus. nō adulter. nō egritudine baptizatus
nō peregrinus. nō ignotus. nō minor etatis. De q̄libz istoz
prosequi exigeret maiore tractat̄ q̄ p̄sens op̄usculū expostu-
lat. Quartū qd̄ requiriſt est peritia litteraz. Unū promouend̄
ordinand̄ ad regimē qiaꝝ debz habere noticiā t̄ peritiā sa-
cristi scripture ad alias informandas. Et ppe hoc statutū est in
eccl̄is metropolitanis vt teneant̄ doctores theologie. t̄ q̄ cle-
ri excuntes pronunciā ad audiēdū theologā p̄cipiat integrē
stipendia sua. t̄ si nō sufficiat̄ eis eccl̄ia debz eis ministrare ne-
cessaria. extra de magi. qz nonnullū. Debēt etiā habere periti
am seculariū scientiaz. t̄ hoc ad eruditōne. vt possint disser-
tere veꝝ a falso t̄ p̄cas habere aditū ad theologā. Et ideo sta-
tutū est vt teneant̄ magistri artiū liberaliū in singulis eccl̄ijs
cabedralibz t̄ in alijs quaz possunt sufficere facultates. qui

Tracta. vi. prime partis

Parum ecclesiarum clericos & alios scolares pauperes grati-
instrument. propter quod aliquid competens beneficium magi-
stro in ecclesia assignet extra. c. preal. Et intelligo de scientiis
trivialibus sive sermonalibus. s. grammatica. logica. rhetori-
ca. Et maxime de grammatica. qz quadriviales scientie. s. arith-
metica. geometria. musica. astronomia parum aut nihil faciunt
ad scientias pietatis. ut ait Hiero. xxvij. d. si quis gramma-
tica. De hoc. s. quā scientiā debet sacerdotes habere requiri-
re supra in proemio huius libelli. Et licet multa alia circa ma-
teriam sacri ordinis possent dici. ista tamen sufficiunt quantum
ad hoc quod presens libellus expostulat.

Tractatus sextus prime par- tis de extrema unctione. Et habet septem capitula.

Domi de sacramento extre- me unctionis dicendum est. Circa quod consi- deranda sunt septē. Primo que est eius materia. Secundo que est eius forma. Tertio quis est eius minister. Quarto quis est eius effectus. Quinto quibus de- bet dari. Sexto in quibus partibus corporis debet fieri. Se- ptimo utrum debeat iterari.

Materia sacramenti extreme unctionis est oleum olivae
ab epo benedictum. Et rō quare oleum olivae est ma-
teria huius sacramenti est iustitio christi qui instituit
istud fieri in oleo qm̄ misit apostolos oleo ungere infirmos & sana-
re eos. Et huic concordat promulgatio. b. Iacob. qui dicit. Infir-
mat quis ex vobis inducat presbiteros ecclie & orat super eū un-
gentes eū oleo. Et est sciendum qz qm̄ in scripturā inuenitur
simpliciter oleum intelligi de oleo olivae. qz illud est simplex
oleum. alia autem nō. s. fuerūt innēta pp̄t defectū illius olei. sicut
oleum nucis. oleum lini & silia. xl. pp̄t aliquā medicinā. sicut oleum
amigdalorum. xl latrinum & silia. Rō autem gruētē quare tale oleum
est materia huius sacramenti est. qz pp̄tetas istius olei maxime
conuenit effectui huius sacramenti. Et em̄ oleum mitigatiū do-